

29 Μαΐου, 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 924/88).

Αστυνομική Δύναμη — Μετάθεση Αστυνομικού — Είναι δυνατή η μετάθεση για την εξυπηρέτηση των γενικότερων συμφερόντων της Υπηρεσίας σύμφωνα με την Αστυνομική Διάταξη 13(1) του Κεφ. 1 των Αστυνομικών Διατάξεων — Απορρίπτεται εισήγηση του αιτητή ότι η μετάθεση αποτελούσε πειθαρχικό μέτρο.

5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση μετάθεσής του, η οποία, όπως ισχυρίστηκε, ήταν πειθαρχικής φύσης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Ο Αρχηγός της Αστυνομίας δύναται σύμφωνα με την Αστυνομική Διάταξη 13(1) του Κεφ. 1 των Αστυνομικών Διατάξεων να προβαίνει σε μεταθέσεις ανάλογα με τις ανάγκες και τα συμφέροντα της υπηρεσίας.

10

(2) Στην υπό κρίση περίπτωση πρόκειται για απλή μετάθεση προς το συμφέρον της Υπηρεσίας και όχι για μετάθεση ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας αλλά ούτε και για μετάθεση πειθαρχικής φύσης. Σκοπός της προσβαλλόμενης μετάθεσης ήταν το όφελος της υπηρεσίας και των γενικότερων συμφερόντων της Αστυνομικής δύναμης και όχι η τιμωρία του αιτητή.

15

(3) Η απόφαση της διοίκησης αναφορικά με τους λόγους που οδήγησαν στην μετάθεση δεν υπόκειται στον έλεγχο του ακυρωτικού Δικαστηρίου, εκτός αν υπάρχει κατάχρηση εξουσίας ή πλάνη. Επίσης δεν απαιτείται κατά κανόνα η παροχή στον λειτουργό της ευκαιρίας να ακουστεί αφού πρόκειται για μετάθεση προς εξυπη-

20

ρέτηση των συμφερόντων της Υπηρεσίας.

- 5 (4) Αναφορικά με τον ισχυρισμό του αιτητή ότι δεν λήφθηκαν υπόψη οι οικογενειακές του καταστάσεις, από το σύνολο των γεγονότων εύκολα συνάγεται ότι ακριβώς οι καθ' ων η αίτηση έλαβαν υπόψη και εκτίμησαν την οικογενειακή κατάσταση του αιτητή και ιδιαίτερα τις προβληματικές σχέσεις του με τη σύζυγό του που είχαν δυσμενή επίδραση πάνω στο γενικότερο συμφέρον της Υπηρεσίας.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον των καθ' ων η αίτηση να μεταθέσουν τον αιτητή από τον Κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό Λεμεσού στον κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό Λάρνακας.

Ν. Πιριλίδης, για τον αιτητή.

- 15 *Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Κούρρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

- 20 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ: Με την προσφυγή αυτή, ο αιτητής προβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να τον μεταθέσουν από 15/9/1988 από τον Κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό Λεμεσού (Τμήμα Ανιχνεύσεως Εγκλημάτων), στον Κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό Λάρνακας.

- 25 Οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι οι εξής:

- 30 "(α) Η εν λόγω πράξις και/ή απόφασις των καθ' ων η αίτησις δι' ης ο αιτητής μετετέθη, ως ανωτέρω, είναι ελαττωματική επί τω ότι οι καθ' ων η αίτησις εξήσχησαν εσφαλμένως την διακριτικήν των εξουσιών και/ή ηγήγησαν καθ' υπέρβασι και/ή κατάχρησιν εξουσίας και/ή ηγήγησαν λόγω παρανοήσεως των γεγονότων (misconception of facts).

(β) Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν κατά παράβασιν των Κανόνων Φυσικής Δικαιοσύνης δεδομένου ότι παρέλειψαν να παράσχουν εις τον αιτητήν την ευκαιρίαν να ακουσθή εις Υπεράσπισιν του εν όψει της πειθαρχικής φύσεως της εν λόγω μετάθεσως, η οποία μετάθεσις αποτελεί πειθαρχικήν μετάθεσιν υπό την αμφίεσιν μεταθέσεως προς εξυπηρέτησιν των αναγκών της Υπηρεσίας.

5

(γ) Οι καθ' ων η αίτησις παρέλειψαν να παράσχουν οιοσδήποτε λόγους ως προς τας ανάγκας της Υπηρεσίας οι οποίοι να δικαιολογούν την εν λόγω μετάθεσιν.

10

(δ) Οι καθ' ων η αίτησις παρέλειψαν να λάβουν υπόψην τας οικογενειακάς και οικονομικάς καταστάσεις του αιτητού."

Ο αιτητής είναι αστυνομικός και από τις αρχές του 1987 βρισκόταν σε διάσταση με τη γυναίκα του Δέσπω Γεωργίου· ως αποτέλεσμα δε της καταστάσεως που δημιουργήθηκε προκαλούνταν διάφορα επεισόδια και κατ' επέκταση διάφορες καταγγελίες σε βάρος του αιτητή από τη σύζυγό του σε σχέση με τη συμπεριφορά του και αναφορικά με τις οικογενειακές και κοινωνικές του σχέσεις.

15

20

Στις 29/4/1987, η γυναίκα του αιτητή είχε προκαλέσει κακόβουλη ζημιά στο αυτοκίνητο του αιτητή/σύζυγου της, γιατί τον υποψιαζόταν ότι διατηρούσε εξωσυζυγικές σχέσεις με συγκεκριμένη γυναίκα.

25

Στις 10/11/1987, η γυναίκα του αιτητή παραπονέθηκε στην αστυνομία εναντίον του αναφορικά με τη συμπεριφορά του προς αυτή καθώς επίσης και εναντίον της φιλενάδας του για ενοχλητικά τηλεφωνήματα.

Μετά από αυτό, δόθηκαν οδηγίες όπως μελετηθεί το ενδεχόμενο διαπράξεως πειθαρχικού αδικήματος. Ο Αστυνομικός Διευθυντής Λεμεσού, όμως, μετά από την όλη συμπεριφορά του Γεωργίου και της σύζυγου του και αφού έκρινε ότι είναι επιζήμιο για τη Δύναμη να συνεχίσει

30

ο αιτητής να υπηρετεί στην ίδια Επαρχία, εισηγήθηκε τη μετάθεσή του σε άλλη Επαρχία.

5 Ο Αναπληρωτής Αρχηγός της Δυνάμεως, έχοντας υπόψη του την εισήγηση του Αστυνομικού Διευθυντή Λεμεσού, τις πράξεις και γενικά τη συμπεριφορά του αιτητή που είχαν σαν αποτέλεσμα τη μείωση του κύρους και της αξιοπρέπειάς του, της εμπιστοσύνης του κοινού προς το πρόσωπό του σαν οργάνου του Νόμου και της τάξεως και για εξυπηρέτηση του γενικότερου συμφέροντος της Υπηρεσίας, προέβηκε στις 15/9/1988 σε μετάθεση του αιτητή 10 από τη Λεμεσό στη Λάρνακα, ενεργώντας δυνάμει των εξουσιών που του παρέχει η υφιστάμενη Νομοθεσία και Κανονισμοί, ως διοικητικό μέτρο.

15 Στις 13/10/1988 ο αιτητής αποτάθηκε στον Αναπληρωτή Αρχηγό Αστυνομίας με επιστολή του και ζητούσε να ακυρωθεί η μετάθεσή του στη Λάρνακα. Παράλληλα, ζητούσε να γίνει δεκτός για να εξηγήσει καλύτερα τους λόγους της άδικης, κατά την έκφρασή του, μετάθεσης. Ο 20 Αναπληρωτής Αρχηγός Αστυνομίας, κ. Α. Οικονόμου, δέκτηκε σε ακρόαση τον αιτητή στις 8/11/1988, ο οποίος και ανάπτυξε τις θέσεις του.

Το άρθρο 9(1) του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285, ορίζει:

25 "Η διοίκησης της Δυνάμεως καθ' άπασαν την εδαφικήν έκτασιν της Δημοκρατίας θα είναι ανατεθειμένη εις τον Αρχηγόν όστις προς τον σκοπόν τούτον δύναται να εκδίδη Αστυνομικός Διαταγάς."

Το άρθρο 17 (3) του ίδιου Νόμου ορίζει:

30 "Έκαστος αστυνομικός θα θεωρείται διατελών πάντοτε εν υπηρεσία και δυνατόν, οποτεδήποτε, να του ανατεθή καθήκον εις οιονδήποτε μέρος της Δημοκρατίας."

Με βάση την πιο πάνω διάταξη του άρθρου 9(1) του

Νόμου, Κεφ. 285, εκδόθηκαν από τον Αρχηγό Αστυνομίας οι Αστυνομικές Διατάξεις. Η Αστυνομική Διάταξη αρ. 13 (1) του Κεφ. 1 των Αστυνομικών Διατάξεων, αναφέρει, με υπότιτλο "Μεταθέσεις Γενικά", τα ακόλουθα:

"Όλα τα μέλη της Αστυνομίας υποχρεώνονται να υπηρετήσουν σε οποιοδήποτε μέρος της Κύπρου και υπόκεινται σε μετάθεση, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας, σύμφωνα με την κρίση του Αρχηγού της Αστυνομίας. Όλες οι περιπτώσεις πρέπει να μελετούνται αντικειμενικά και από κάθε άποψη. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι προσωπικές δυσκολίες που πιθανόν να συναντούν τα επηρεαζόμενα μέλη της Αστυνομίας και οι οικογένειες τους. Πάνω απ' όλα όμως, προτεραιότητα έχουν τα συμφέροντα της Υπηρεσίας."

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή, ότι η μετάθεση του από τη Λεμεσό στη Λάρνακα είναι πειθαρχικής φύσης και η Διοίκηση παρέλειψε να τον ακούσει προτού τον μεταθέσει. Στην υπό κρίση περίπτωση, δε χωρεί καμιά αμφιβολία από τα γεγονότα και περιστατικά της υπόθεσης ότι πρόκειται για απλή μετάθεση προς το συμφέρον της Υπηρεσίας και όχι για μετάθεση ανάλογα με τις ανάγκες της Υπηρεσίας, αλλά ούτε και μετάθεση πειθαρχικής φύσης. Κάθε σκέψη ή πρόθεση άσκησης πειθαρχικού ελέγχου εναντίον του αιτητή στην παρούσα υπόθεση, είχε σταματήσει και είχε διαλυθεί στην πραγματικότητα, μετά την διερεύνηση στην οποία είχε προβεί ο Αστυνομικός Διευθυντής Λεμεσού ο οποίος υπέβαλε τις απόψεις και εισηγήσεις του με σημείωμα του προς τον Αρχηγό της Αστυνομίας, εισηγούμενος την απλή μετάθεση του αιτητή προς το γενικότερο συμφέρον της Υπηρεσίας (Παράρτημα Γ στην ένσταση).

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι προέχων και κύριος σκοπός της προσβαλλόμενης μετάθεσης του αιτητή, υπό τα γεγονότα και περιστατικά της υπόθεσης, ήταν το όφελος της Υπηρεσίας και των γενικότερων συμφερόντων της Αστυνομικής Δύναμης και όχι η τιμωρία του αιτητή ή η χρησιμοποίηση της μετάθεσης ως μέσου άσκησης πειθαρχικού

5 ελέγχου για τις κακές σχέσεις του με τη γυναίκα του ή για πράξεις και ενέργειες τρίτων προσώπων, οι οποίες όπως ρητά αναφέρεται και αναγνωρίζεται στο ίδιο σημείωμα του Αστυνομικού Διευθυντή Λεμεσού, δεν πρέπει να επενεργούν σε βάρος του αιτητή.

10 Η απόφαση της διοίκησης σχετικά με τους λόγους που υπαγόρευσαν τη μετάθεση δεν υπόκειται στον έλεγχο του ακυρωτικού Δικαστηρίου, εκτός εάν υπάρχει κατάχρηση εξουσίας ή πλάνη. Επιπρόσθετα, δεν απαιτείται κατά κανόνα, στην περίπτωση μετάθεσης δημοσίου λειτουργού, η παροχή στο λειτουργό αυτό της ευκαιρίας να ακουστεί, αφού πρόκειται για μετάθεση προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων της Υπηρεσίας όπως στην πραγματικότητα συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση.

15 Εμφαίνεται από το σημείωμα του Αστυνομικού Διευθυντή Λεμεσού ότι κάλεσε επανειλημμένα τον ίδιο, καθώς και τη σύζυγό του, και του παρείχε την ευκαιρία να εκφράσει τις απόψεις του (Παράρτημα 3 στην ένσταση).

20 Τέλος, προβάλλεται ο ισχυρισμός του αιτητή ότι οι καθ'ων η αίτηση παρέλειψαν να λάβουν υπόψη τις οικογενειακές καταστάσεις του αιτητή. Από το σύνολο των γεγονότων και περιστατικών της υπόθεσης, όμως, εύκολα συνάγεται ότι ακριβώς οι καθ'ων η αίτηση έλαβαν υπόψη και εκτίμησαν ανάλογα την οικογενειακή κατάσταση του αιτητή και ιδιαίτερα τις προβληματικές σχέσεις του με τη
25 σύζυγό του που είχαν δυσμενή επίδραση πάνω στο γενικότερο συμφέρον της Υπηρεσίας.

30 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, οι λόγοι που πρόβαλε ο αιτητής για ακύρωση δεν ευσταθούν και η προσφυγή απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.